

„Monopol“ stillet sammen med Noget, thi det er altid stillet til at kaste et vist odiøst Skin derover. Det er jo heller ikke egentlig Betydningen af Monopol at være eneste. Jeg synes det vilde være rigtigere at sige, at vi ere saa lykkelige dog at have et Universitet, og at vi maa takke Gud for, at vi have et Universitet, der i Forhold til vort Lands Udstrækning har vidst at stille os paa det Høidepunkt, som vi have indtaget. Efter en saadan Opfattelse vil man maaskee være lidt mere venlig sinde, end naar man siger: Der staaer nu dette Universitet med sit Monopol, ligesom man taler om saamange andre monopoliserede elstværdisge Bæfener. Men naar man fastholder, at det er dette, der skal repræsentere det aandelige Udviklingspunkt hos Folket, vilde det vel ikke findes saa upassende, om de ældste Professore ved Universitetet kunde naae lige saa høit op som underordnede Retsbetjente, der ogsaa have 3,400 Rd., eller en Høiesteretsassessor, der har mellem 3 og 4,000 Rd. eller en af Arméens yngste Generaler, der har 3,500 Rd. Da de ældste Professore dog fortrinnsvis repræsentere Videnskaben her i Landet, vilde det være ganske besynderligt, om de ikke skulde kunne naae op til det samme Punkt som de Embedsmænd, jeg her har nævnet. Det forekommer mig høist mærkeligt, om man virkelig vilde sige dertil: Vi have dertilmod Toldinspecturer, der have 3,000 Rd.; lad os stille Professorene paa dette Punkt. De Sammentilgninger, jeg her har anstillet, staae efter min Mening ganske anderledes nær, og jeg skulde derfor meget beklage, om man vilde gaae ind paa en saadan yderligere Medjættelse, som Ingen tænkte paa de 3—4 første Gange, da denne Lov kom frem, ikke at tale om, at Forslaget, stillet som det er, vel endog vilde have tilfølgelse, hvad man dog ikke hidtil har fundet rigtigt, at man berøvede dem, der allerede vare ansatte ved Universitetet med en bestemt Ret, den Afgang, de havde til at opnaae 3,400 Rd. — Jeg skal ikke opholde mig ved Forslaget under Nr. 4, men jeg kan dog ikke gaae ind paa den Betragtning, at man ikke her, hvor der er et saa bestemt og betydeligt Ansvar og Virksomhed, vil give det Bederbilag, som er det naturligeste i Formen,

nemlig Bellig i Nærheden af Samlingen, men at man skulde troe, at Diebliffet var kommet til at tage det bert. — Hvad de andre Forslag angaaer, skal jeg standse et Diebliff ved det under Nr. 7. Det gaaer jo ud paa at tage 500 Rd. bort, men jeg skal strax sœie til, at det er ganske rigtigt, at det ikke gaaer ud paa at tage Noget bort, som har været i tidligere Tid, men paa at nægte Noget, som fra Ministeriets Side er ønsket optaget. Jeg tilstaaer, at jeg er bleven meget skuffet ved ikke engang efter min Conference med Udvalget at see, at et Fleertal har fundet Opfordring til paa dette forholdsvis ikke meget væsentlige Punkt at komme imøde, men dette har man jo i Udvalget i det Hele ikke gjort, og forsaavidt har det ikke overrasket mig, at man heller ikke er gaaet ind paa dette Forslag, som imidlertid var saa ringe og forekom mig saa overmaade godt oplyst ved en Skrivelse, som jeg vilde have ønsket, at man, som Tilfældet er med andre Udvalg, havde gjort Forsamlingen bekendt med, samtidig med at man saa bestemt afflog disse 500 Rd.; thi en Henvisning til, hvad man mulig kan faae paa Finantsloven, troer jeg dog, trods den ærede Ordføres Autoritet i den Henseende, at man ikke kan stille ganske lige med, hvad der er givet i en Lov, selv aseeet fra, at der her ikke er Tale blot om noget Forbigaaende. Det er en underlig Misforstaaelse af den Skrivelse, der er fremkommen, hvis man har troet, at Forslaget blot gaaer ud paa at skaffe en Person en forbedret Stilling; det fremgaaer tydeligt deraf, at det er et Krav, Samlingen i høi Grad maa gjøre efter dens bestandig vorende Omfang. Jeg skal ikke længere dvæle herved, men kun yderligere tilføie, at der er kommet endnu en stærk Grund for Ministeriet til at holde paa disse 500 Rd. derved, at den paa-gældende Inspecteur, Professor Schjødt, som har saa overordenlige Fortjenester af Samlingen i den Retning, han har med at gjøre, i denne Tid har fuldbyrdet, hvad han i længere Tid har lovet, en fuldstændig Gave af sin overordenlig værdifulde Samling af indenlandske Insecter. Det er en Samling, som optager, saavidt jeg erindrer, omtrent 800 Kasser, saa at man kan indsee, at det ikke er